

Членъ се думать едни малки думы едносложны, кои-то гуждамы подырѣ имена-та, кога-то говоримъ за познати и опрѣдѣлени нѣща. На примѣръ, като кажѣ, дай ми перо, разумѣвамъ едно перо непознато и неопрѣдѣлено; а като кажѣ, дай ми перо-то, разумѣвамъ едно познато и опрѣдѣлено перо. Членове-тѣ сѣ тѣя: тѣ (а, о), та, тѣ, то, ты, ти, тѣ, та.

Съществително име се наричатъ сички-тѣ видими и невидими нѣща по свѣта. На примѣръ: перо, книга, умъ, Богъ, душа, радость, страхъ, Дунавъ и прочіи.

Съществителни-тѣ имена бывать *собствени*, като: Богъ, Дунавъ, Тулча, Сливенъ, и *нарицателни*, като: перо, книга, рѣка, село, градъ, страхъ, умъ. Между нарицателни-тѣ има; *сѣбирателни*, като: народъ, стадо: *умалителни*, като: перце, книжка; *увеличителни*, като: бабище, градище, тояга, мѣжяга. Тѣ бывать: *одушевлени*, като человекъ, конь; *неодушевлени*, като: дърво, перо; и *умствени* (отвлечени), като, страхъ, прилѣжаніе, мѣдрость.

Съществителни-тѣ имена, както и прилагателни-тѣ, и числителни-тѣ, и мѣстоименія-та, и причастія-та, и членъ-тѣ иматъ три родове: мѣжкій,